

اعتصاب ۲۰۰ میلیون کارگر و زحمتکش در هندوستان

حدود ۲۰۰ میلیون نفر از کارگران و زحمتکشان در روزهای ۸ و ۹ ژانویه در سراسر هندوستان اقدام به یک اعتصاب دو روزه کردند. این اعتصاب که از سوی ده اتحادیه‌ی بزرگ هندوستان سازماندهی شده بود بر علیه سیاست ضد کارگری دولت نارندرا مُدی، صدراعظم هندوستان و کنگره‌ی این کشور شکل گرفت. سیاست‌های نئولیبرالیستی مُدی که با شعار "پیشرفت" و وعده‌ی ایجاد ده میلیون شغل جدید در انتخابات سال ۲۰۱۴ پیروز شد، منجر به خصوصی‌سازی وسیع، وضع قوانین ضد کارگری از جمله قانونی کردن قراردادهای موقت، افزایش تورم و کاهش رقم واقعی دستمزدها گردید. به این ترتیب علاوه بر افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها تنها در سال ۲۰۱۸ حدود یازده میلیون نفر در هندوستان بیکار شدند. به این ترتیب، بار دیگر ثابت گردید که سیاست‌های سرمایه‌داری نئولیبرالیستی در هندوستان نیز همانند دیگر کشورهای جهان، نه تنها به پیشرفت جامعه منجر نمی‌گردد، بلکه از سویی فقر و فلاکت روزافزون برای اکثریت کارگران و زحمتکشان و از سوی دیگر افزایش ثروت و مکنت اقلیت استنمارگر و مفت‌خور سرمایه‌دار و عمیق‌تر شدن شکاف طبقاتی را در پی خواهد داشت.

در این اعتصاب، کارگران و کارمندان بخش خدمات عمومی، راه‌آهن، بانک‌ها و نیروگاه‌ها، همچنین کارگران بخش خصوصی، از جمله کارگران معدن، صنعت، حمل و نقل و نیز کارگران ساختمانی، دستفروش‌های خیابانی، خدمتکاران خانگی و کارگران خانگی، کارگران بخش کشاورزی و حتی کارگرانی که به طور غیر رسمی یا سیاه کار می‌کنند و تجار کوچک شرکت داشتند. این اعتصاب به ویژه از سوی جنبش مترقی دانشجویی هندوستان حمایت گردید.

از جمله خواسته‌های کارگران که در یک بیانیه‌ی ۱۲ ماده‌ای تنظیم گردیده، علیه گرانی، بیکاری، خصوصی‌سازی و کار روزمزدی، تامین بیمه‌ی اجتماعی برای تمام کارگران، حداقل دستمزد بالغ بر ۱۸ هزار روپیه در ماه، تضمین پرداخت حق بازنشستگی، لغو قراردادهای موقت و اصلاح قوانین کار به نفع کارگران می‌باشند.

اعتصاب اخیر، سومین اعتصاب بزرگ در هندوستان از زمان قدرت‌گیری حکومت مُدی می‌باشد، اما این اعتصاب نه تنها اهمیتی ویژه برای طبقه‌ی کارگر و زحمتکشان هندوستان دارد، بلکه درسی است برای طبقه‌ی کارگر جهانی، چرا که در این اعتصاب قدرت طبقه‌ی کارگر متحدی به نمایش گذاشته شد که قادر است، اقشار گوناگون را حول مبارزه‌ی خود متحد کرده و ستون‌های نظام پوسیده‌ی سرمایه‌داری را به لرزه درآورد. چنین اتحادی می‌تواند و بایستی الگویی باشد برای مبارزات طبقه‌ی کارگر جهانی و کارگران و زحمتکشان در ایران.

کارگران، زحمتکشان، اتحاد، اتحاد

سرنگون باد نظام سرمایه‌داری – برقرار باد سوسیالیسم

کمیته خارج از کشور سازمان فداییان (اقلیت)

۱۲ ژانویه ۲۰۱۹